

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu

Ügyszám: FRP/274/2015/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

49/2016. (IV. 7.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹ 2015. május 23-án előterjesztett **panaszát** a 2016. április 7-én megtartott zárt ülésén hozott döntése

e l u t a s í t j a .

A Testületnek a panasz elbírálására nincs hatásköre.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

1) A panaszos elektronikus úton előterjesztett panaszbeadványában előadta, hogy kisnyugdíjasként a lakása egyik szobáját bérbe adja, amelyet két hölgy vett ki havonta meghosszabbítandó határozott idejű szerződéssel. A panaszos azért döntött a két hölgy mellett, mert az egyikük, Cs. N. a Kerületi Rendőrkapitányságon dolgozik. A bérlőkkel nem volt semmi probléma, ezért 2015. májusában változtattak a bérleti konstrukción és két hónapos időtartamra kötötték meg azt. Nem sokkal ezután, május 19-én K. K. bejelentette, hogy felmondják a bérletet, mert találtak olcsóbb bérleményt. A panaszos tájékoztatta róla, hogy határozott idejű szerződést nem lehet felmondani, de a két bérlő ragaszkodott ehhez. A panaszos erre közölte, hogy akkor a júniusi rezsit is ki kell fizetniük, mivel a bérleti szerződés 2015. június 30-ig szól. A bérlők ezt nem akarták elfogadni, majd később megígérték, hogy kifizetik ezt az összeget is. A panaszos a bérleti díj hátralék kifizetéséig az ingóságuk egy részét visszatartotta. Cs. N. ígéretet tett rá, hogy hoz a munkahelyétől igazolást, hogy kifizetik a hátralékát, cserébe a panaszos viszont adja ki az ingóságait. A bérlő az állítása ellenére ilyen igazolást nem adott a panaszos részére, csupán a panaszos kimutatását bélyegezte le egy rendőrségi pecséttel, de az iratból az se derült ki, hogy ki bélyegezte le.

A két nő rendőrt hívott, akiknek a panaszos elmondta, hogy rendkívüli felmondással felmondták az ingatlanbérletét a lakók, ezért nem engedi be őket, amíg ki nem fizetik. Az

---

¹ Az Rtv. 93/A. §. (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

egyik rendőr azt mondta a panaszosnak, hogy hülyeségeket beszél, mert a bérlet felmondásának nincs köze ahhoz, hogy a panaszos nem akarja beengedni a bérlőket az ingatlanba. A rendőrök végül azzal távoztak, hogy majd az ügyelet eldönti mi legyen az ügyben. Egy óra elteltével Cs. N. visszatért és közölte, hogy nem jelentik fel a panaszost, és odaadta a pénzt, amiért cserében a panaszos kiadta az ingóságokat. A megállapodásról papírt írtak, ebben megállapodtak, hogy a hátralékot két részletben fizetik meg. Ezt Cs. N. alá is írta, a panaszos mondta, hogy azért mégis csak szeretne valami biztosítékot, amire Cs. N. átadott egy táskát, amiben bizonyítványok voltak és egy [...] márkájú laptopot.

Több óra elteltével a két hölgy ismét megjelent a panaszos lakásán és az ajtót rugdosták. Panaszos rosszul érezte magát, az ajtó rugdosására ébredt, majd miután meggyőződött róla, hogy bérlők mentek vissza, ajtót nyitott nekik. K.K. a panaszosnak rontott, behatolt a lakásba, majd panaszost a torka alatt ököllel megütötte és miközben a panaszos kivitte a lányt a függőfolyosóra, a nő még akkor is ütlegelte őt és közben azt ordította panaszosnak, hogy „te geci, köcsög hol jelentselek még fel, add vissza a laptopomat”. Eközben Cs. N. – panaszos szerint jogtalanul – a lakásban tartózkodott és a lakásban maradt élelmiszert pakolta. Panaszos véleménye szerint addig, ameddig a K. K. őt bántalmazta, addig Cs. N. ezt kihasználva az ő engedélye nélkül a lakásban tartózkodott és rámolt.

Távozásuk után Panaszos a 107-es telefonszámon a rendőrségtől kért segítséget. A hölgy, akivel beszélt kérdezte, hogy hívjon-e mentőt. Mondta továbbá, hogy értesíti a Kerületi Rendőrkapitányságot. A rendőrök kimentek, elvitték a laptopot, valamint az iratokat tartalmazó táskát és odaadták a két lánynak. A panaszos kérte a rendőröket, hogy legalább adjanak igazolást a kiadott tárgyáról. K. K. mosolyogva mondta, hogy „ez egy 700.000.- Ft értékű laptop, neked soha nem lesz ennyi pénz, otthon kipróbálok csináltál-e vele valamit, mert akkor megtéríted az árát”. A panaszos e kijelentés miatt kérte a rendőröket, hogy ott helyben próbálják ki a laptopot, de ez nem történt meg, kérését nem is rögzítették.

A panaszos meghallgatása alatt a két lány valótlanságokat állított, a panaszos emiatt a történeteket nem tudta helyesen visszaadni, elmondani, kérte a rendőröket, hogy szóljon a lányokra, ne állítsanak olyan dolgokat, melyek nem történtek meg. A panaszos úgy érezte, nevetség tárgya lett a két lány szemében, a rendőröktől pedig semmilyen védelmet nem kapott.

K. K. a belső szobába is követte a panaszost, ott is lökdöste. A panaszos ekkor is kérte a rendőröket, de nem intézkedtek, véleménye szerint az egész eljárás ellene irányult.

A panaszos elmondása szerint személyiségi jogaiban meg lett alázva, nem tudott egy értelmes mondatot elmondani, mivel a lányok minden szavába belevágtak, a rendőrök pedig rá sem szóltak a lányokra, semmilyen védelmet nem kapott.

A panaszos elmondta továbbá, hogy a hallban lévő faliszekrényéből eltűnt 25.000.- Ft.

2) A panaszos 2015. június 1-jén postára adott beadványában aláírásával is megerősítette

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a rendőrséghez. A rendőrség által rendelkezésre bocsátott dokumentumokból az alábbiak állapíthatók meg.

1) A rendőrség megküldte a [...] Rendőrség parancsnoka [...] sz. határozatát, amelyben a panaszos 2015. május 25-én elektronikus úton előterjesztett panaszát elutasította. A panaszos a beadványában a 2015. május 21-én 22-én bejelentés alapján a lakcímén történt rendőri intézkedéseket kifogásolta.

2) A rendőrség megküldte az Országos Rendőrfőkapitány [...] sz. alatti határozatát, amelyben a [...] Rendőrség parancsnoka [...] elutasító határozatát helybenhagyta és a fellebbezést elutasította.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos, a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) és a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításra jutott.

A Testület először azt értékelte, hogy a panaszbeadvány valamennyi elemének vizsgálatára rendelkezik-e hatáskörrel.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdése szerint akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát sértette – választása szerint – panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálják el.

E szakasz alapján a rendőri intézkedések során megvalósuló jogsérelmek kivizsgálására és szükség esetén orvoslására az intézkedést foganatosító rendőri szervnek és a Testületnek (illetve a Testület eljárását követően az országos főkapitánynak) a panaszos döntését megelőzően párhuzamos hatásköre van. A panaszos döntése ezt a párhuzamosságot megszünteti: amennyiben az eljárást foganatosító rendőri szervhez nyújtja be panaszát, döntésével megszünteti a Testület eljárási hatáskörét.

Tekintettel azonban arra, hogy a rendőri intézkedések során bekövetkező súlyos alapjogsértések mind az egyén, mind a társadalom szempontjából rendkívül káros következményekkel járhatnak, a jogalkotó lehetővé tette ennek a szabálynak az áttörését, és a Testület hatáskörének „visszaállítását”, amennyiben a Testület úgy ítéli meg, hogy az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdésében foglalt feltételek fennállnak, és az eljárás átvételét maga a panaszos is kéri.

Ez a lehetőség azonban csak a még folyamatban lévő rendőrségi panaszeljárások vonatkozásában áll fent.

A konkrét ügyben megállapítható, hogy a panaszos panaszt terjesztett elő az intézkedést foganatosító rendőri szervnél. Ennek következtében a panaszeljárás előbb a rendőri szervnél, majd a Testületnél is megindult.

Az eljárások párhuzamosságáról a Testület akkor értesült, amikor az Rtv. 93/A. § (1) bekezdése alapján a sérelmezett eseményekkel összefüggő felvilágosítást kért a rendőrségtől,

és megkapta az intézkedést foganatosító szervnél előterjesztett, nagyrészt azonos tartalmú panaszbeadvány alapján időközben meghozott, panaszt elutasító határozatot.

Erről a körülményről tudomást szerezve – vagyis, hogy a panaszos azonos tartalmú panaszbeadványáról az intézkedést foganatosító szerv már első fokon határozatot hozott – a Testületnek arról kellett információt szereznie, hogy a panaszos a határozattal szemben határidőn belül élt-e fellebbezéssel. A rendőrség a Testületet ezzel összefüggésben arról is tájékoztatta, hogy a panaszos a rendelkezésre álló határidőn belül jogorvoslati kérelemmel élt, ugyanakkor időközben, 2015. szeptember 2-án már a másodfokú, jogerős döntés is megszületett az ügyében.

Tekintettel arra, hogy a panaszos rendőrségnél előterjesztett beadványa alapján már jogerős döntés született, a Testületnél előterjesztett panasz vonatkozásában – mivel az tartalmában azonos a rendőrségen elbírált panasszal – a Testület hatáskörének hiányát állapította meg.

IV.

Mindezek alapján a Testület – figyelemmel az Rtv. 92. § (1) bekezdésében és a 93. §-ban foglaltakra – a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszbeadványt elutasította.

Budapest, 2016. április 7.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes, előadó testületi tag

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag